

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

28 päivänä toukokuuta 1998 *

Asiassa C-8/95 P,

New Holland Ford Ltd, Englannin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Basildon (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajinaan asianajajat Mario Siragusa, Rooma, ja Giuseppe Scassellati-Sforzolini sekä Francesca Moretti, Bologna, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Elvinger, Hoss & Preussen, Côte d'Eich,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-34/92, Fiatagri ja New Holland Ford vastaan komissio, 27.10.1994 antaman tuomion (Kok. 1994, s. II-905) kumoamista,

vastapuolena:

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Julian Currall, avustajanaan solicitor Leonard Hawkes, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

* Oikeudenkäyntikieli: englantia.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, P. Jann ja L. Sevón (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: hallintovirkkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten 3.7.1997 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 16.9.1997 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 New Holland Ford Ltd, Englannin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, on yhteisöjen tuomioistuimeen 13.1.1995 toimittamallaan valituksella hakenut EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan nojalla muutosta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-34/92, Fiatagri ja New Holland Ford vastaan komissio, 27.10.1994 antamaan tuomioon (Kok. 1994, s. II-905; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla on hylätty tämän yhtiön yhdessä Fiatagri UK Ltd:n kanssa nostama kanne ETY:n perustamissopimuksen 85 artiklan soveltamisesta 17 päivänä helmikuuta 1992 tehdyn komission päätöksen 92/157/ETY (IV/31.370 ja 31.446 — UK Agricultural Tractor Registration Exchange, EYVL L 68, s. 19; jäljempänä valituksenalainen päätös tai päätös) kumoamisesta.

- 2 Valituksenalaisessa tuomiossa esitetään esillä olevan muutoksenhaun tosiasiaperustasta seuraavaa:

”1. Agricultural Engineers Association Limited (jäljempänä AEA) on kaikille Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimiville maataloustraktoreiden valmistajille tai maahantuojille avoin ammatillinen yhteenliittymä. Puheena olevana ajankohtana siihen kuului noin 200 jäsentä, muiden muassa Case Europe Limited, John Deere Limited, Fiatagri UK Limited, Ford New Holland Limited, Massey-Ferguson (United Kingdom) Limited, Renault Agricultural Limited, Same-Lamborghini (UK) Limited ja Watveare Limited. Molemmat kantajat ovat siten AEA:n jäseniä.

a) *Hallinnollinen menettely*

2. Saadakseen ensisijaisesti puuttumattomuustodistuksen ja toissijaisesti poikkeuslupan AEA teki 4.1.1988 komissiolle ilmoituksen (jäljempänä ensimmäinen ilmoitus) sopimuksesta, joka koski Yhdistyneen kuningaskunnan liikenneministeriön saamien, maataloustraktoreiden rekisteröintitietojen perusteella muodostettava tietojenvaihtojärjestelmää nimeltään UK Agricultural Tractor Registration Exchange. Tämä tietojen vaihtoa koskeva sopimus korvasi aiemman vuodelta 1975 peräisin olleen sopimuksen, josta ei ollut tehty komissiolle ilmoitusta. Viimeksi mainittu sopimus oli tullut komission tietoon vuonna 1984 tiettyjen tutkimusten yhteydessä, joita komissio oli suorittanut sille rinnakkaistuonnin esteistä tehdyn kantelun johdosta.

3. Kaikilla Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimivilla maataloustraktorien valmistajilla ja maahantuojilla on mahdollisuus liittyä kyseiseen sopimukseen siitä riippumatta, ovatko ne AEA:n jäseniä. AEA huolehtii sopimuksen sihteeristön toiminnasta. Sopimukseen liittyneiden yritysten määrä on kantajien mukaan vaihdellut asian tutkimusajanjakson aikana alan rakennemuutosten seurauksena; ilmoituksen tekemispäivänä sopimukseen oli liittynyt kahdeksan valmistajaa, muun muassa kantajayhtiöt. Nämä sopimusosapuolet on lueteltu edellä 1 kohdassa; niiden osuus Yhdistyneen kuningaskunnan maataloustraktorien markkinoista on komission mukaan 87—88 prosenttia, ja jäljelle jäävän markkinaosuuden jakavat useammat pienet yritykset.

4. Komissio antoi 11.11.1988 ensimmäisen ilmoituksen kohteena olevaa sopimusta vastaan esitetyt väitteet tiedoksi AEA:lle, jokaiselle tässä ilmoituksessa tarkoitettulle kahdeksalle sopimuspuolelle ja Systematics International Group of Companies Limitedille (jäljempänä SIL), joka on tietojärjestelmäpalveluita tarjoava yhtiö ja jonka tehtäväksi oli annettu lomakkeen V55 sisältämien tietojen käsittely (ks. tästä jäljempänä 6 kohta). Sopimusosapuolet päättivät 24.11.1988 keskeyttää sopimuksen toteuttamisen. Kantajayhtiöiden mukaan sopimusta on lopulta ryhdytty toteuttamaan kuitenkin siten, ettei järjestelmässä ole välitetty sellaisia tietoja, joiden avulla olisi mahdollista saada selville kilpailijoiden myynnit joko yksittäistapausten tasolla tai kootustikaan. Komissiossa järjestetyssä kuulemistilaisuudessa kantajat korostivat, nojautuen erityisesti Berlin Science Centerin professori Albachin tekemään tutkimukseen, että välitetyillä tiedoilla oli kilpailua edistäviä vaikutuksia. Viisi AEA:n jäsentä, muun muassa kantajayhtiöt, teki 12.3.1990 komissiolle ilmoituksen (jäljempänä toinen ilmoitus) UK Tractor Registration Data System -nimistä tiedonjakelujärjestelmää (jäljempänä Data System) koskevasta uudesta sopimuksesta ja sitoutui samalla siihen, että nämä yritykset ottaisivat uuden järjestelmän käyttöön vasta saatuaan komission vastauksen niiden ilmoitukseen. Kantajien mukaan tämä uusi sopimus toisaalta merkitsi tuntuvaa vähennystä sopimuksen turvin jaettavien tietojen määrässä ja samalla olennaista pidennystä väliaikoihin tietojen jakelussa, sekä toisaalta poisti järjestelmästä kaikki komission edellä mainitussa väitetiedoksiannossaan arvostelemaat institutionaaliset piirteet.

— —

b) *Sopimuksen sisältö ja oikeudellinen tausta*

6. Jokaisen Yhdistyneen kuningaskunnan yleisillä teillä käytettäväksi tarkoitettun ajoneuvon on kansallisen lainsäädännön mukaan oltava rekisteröity liikenneministeriössä. Ajoneuvon rekisteröintiä koskeva hakemus on tehtävä erityisellä lomakkeella eli lomakkeella V55. Yhdistyneen kuningaskunnan liikenneministeriö toimittaa tekemäänsä sopimukseen perustuen SIL:lle tietyt ajoneuvojen rekisteröinnin yhteydessä saamansa tiedot. Kantajayhtiöiden mukaan tämä sopimus on tarkoin samanlainen kuin ne sopimukset, joita on tehty muiden ajoneuvoluokkien valmistajien ja maahantuojien kanssa.”

- 3 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 7 kohdassa, että asianosaiset olivat eri mieltä joistakin lomakkeen V55 tietosisältöä ja sen käyttöä koskevista tosiasiakysymyksistä. Näitä erimielisyyksiä on lyhyesti selostettu valituksenalaisen tuomion 8—16 kohdassa.
- 4 Komissio esitti valituksenalaisessa päätöksessä oikeudellisen arviointinsa kyseisestä sopimuksesta perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan kannalta ensiksikin sellaisena kuin sopimusta oli sovellettu ennen sitä koskevaa ilmoitusta ja sitä koskevan 4.1.1988 tehdyn ensimmäisen ilmoituksen mukaisena sekä toiseksi sitä koskevan 12.3.1990 tehdyn toisen ilmoituksen mukaisena.
- 5 Ensimmäisen ilmoituksen kohteena olleen sopimuksen osalta komissio tarkasteli päätöksen 35—52 kohdassa ensiksi tietojenvaihtojärjestelmän sitä osaa, jonka avulla on mahdollista saada tietoon kunkin kilpailijan myynti. Komissio otti huomioon markkinoiden rakenteen, järjestelmään hankittujen tietojen luonteen, vaihdettujen tietojen yksityiskohtaisuuden ja sopimusosapuolten säännöllisen kokoontumisen AEA:n johtokunnassa. Komissio katsoi sopimuksesta seuraavan kilpailun rajoittumista toisaalta siten, että sopimus lisäsi voimakkaasti keskittyneiden markkinoiden läpinäkyvyyttä, ja toisaalta siten, että sopimus vahvisti muiden kuin jäsenten markkinoillepääsyn esteitä.
- 6 Komissio arvioi toiseksi päätöksen 53—56 kohdassa tietojenvaihtojärjestelmää niiden tietojen jakelun suhteen, jotka koskivat jokaisen jäsenen jälleenmyyjien myyntiä. Tältä osin komissio painotti sitä, että näiden tietojen avulla oli mahdollista saada selville eri kilpailijoiden myynnin määrä jokaisen maantieteellisen alueen osalta silloin, kun tietyn tuotteen toteutuneiden myyntien kokonaismäärä on tietynä aikana tällä alueella kymmentä yksikköä pienempi. Komissio lisäksi totesi, että mahdollisuus jälleenmyyjien tai rinnakkaistuonnin harjoittajien liiketoiminnan estämiseen oli olemassa.

- 7 Päätöksen 57 ja 58 kohdassa komissio esitti arviointinsa tämän tietojenvaihtojärjestelmän vaikutuksesta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
- 8 Komissio katsoi lisäksi päätöksen 59—64 kohdassa, että ensimmäisen ilmoituksen kohteena ollut sopimus ei näissä oloissa ollut välttämätön ja että tämän vuoksi ei ollut tarpeen tutkia perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen poikkeuslupien neljää myöntämisedellytystä.
- 9 Toisen ilmoituksen kohteena olleesta sopimuksen muutetusta versiosta komissio totesi päätöksen 65 kohdassa muun muassa, että ensimmäisen ilmoituksen kohteena olleesta sopimuksesta tässä päätöksessä esitetyt huomautukset soveltuivat mutatis mutandis myös tähän versioon.
- 10 Komissio on siten valituksenalaisella päätöksellään
- todennut maataloustraktorien rekisteröintitietojen vaihtoa koskevan sopimuksen sekä alkuperäisessä että muutetussa muodossaan rikkovan perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan määräyksiä ”siltä osin kuin siihen perustuva tietojen vaihto antaa jokaiselle valmistajalle mahdollisuuden saada tietoonsa jokaisen sen kilpailijan myynnin samoin kuin sen omien jälleenmyyjien myynnin ja maahantuonnin” (1 artikla);
 - hylännyt perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohtaan nojautuneen poikkeuslupahakemuksen (2 artikla);
 - velvoittanut AEA:n ja sopimusosapuolet lopettamaan todetun kilpailusääntöjen rikkomisen, jollei näin ollut jo tehty, sekä pidättymään tulevaisuudessakin liittymästä mihinkään sopimukseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan, joiden tarkoitukset tai vaikutukset olisivat samat tai samankaltaiset (3 artikla).

- 11 Valittaja on yhdessä Fiatagri UK Ltd:n kanssa nostanut 6.5.1992 kanteen valituksenalaisen päätöksen toteamiseksi mitättömäksi tai toissijaisesti sen kumoamiseksi sekä komission velvoittamiseksi oikeudenkäyntikulujen korvaamiseen (valituksenalaisen tuomion 18 kohta). Kanteensa tueksi nämä kantajat esittivät, että
- valituksenalaista päätöstä tehtäessä on tapahtunut menettelyvirheitä;
 - valituksenalaista päätöstä tehtäessä ei ole riittävän tarkoin noudatettu perusteluvollisuutta;
 - valituksenalainen päätös perustuu relevanttien hyödykkeiden ja markkinoiden virheelliseen määrittelyyn;
 - valituksenalainen päätös perustuu tosiasiavirheisiin komissiolle tehtyjen ilmoitusten sisältämien tietojen tarkastelun suhteen;
 - valituksenalainen päätös perustuu perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan oikeudellisesti virheelliseen tulkintaan;
 - valituksenalaista päätöstä tehtäessä on virheellisesti syrjäytetty 85 artiklan 3 kohdan soveltaminen (valituksenalaisen tuomion 23 kohta).
- 12 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisella tuomiolla hylännyt nämä kanneperusteet kaikilta osin ja velvoittanut molemmat valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 13 Valittaja vaatii valituksessaan yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan valituksen määräajassa tehdyksi ja ottamaan sen tutkittavakseen, kumoamaan valituksenalaisen tuomion kokonaisuudessaan, kumoamaan valituksenalaisen päätöksen kokonaisuudessaan tai toissijaisesti palauttamaan asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi sekä velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä asiassa.

- 14 Valittaja täsmentää, että uudelleenjärjestelyjen johdosta se on nykyisin vastuussa Ford- ja Fiatagri-merkkisten maataloustraktoreiden jakelusta Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja että se nyt esillä olevassa muutoksenhaussa edustaa molempien asiassa T-34/92 kantajina esiintyneiden asianosaisten yhteisiä intressejä.
- 15 Komissio kiistää koko valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytysten olemassaolon; toissijaisesti komissio vaatii kaikkien valituksen tueksi esitettyjen perusteiden hylkäämistä joko niiden tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisen vuoksi tai vaihtoehtoisesti perusteettomina; lisäksi komissio vaatii yhteisöjen tuomioistuinta velvoittamaan valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 16 Yhteisöjen tuomioistuin on 6.6.1995 tekemällään päätöksellä hylännyt valittajan valituskirjelmässään esittämän vaatimuksen saada käyttöönsä täydellinen pöytäkirja yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-34/92 16.3.1994 pidetystä istunnosta. Yhteisöjen tuomioistuimelle 5.7.1995 toimittamassaan vastinekirjelmässä valittaja on uudistanut vaatimuksensa. Se on hylätty yhteisöjen tuomioistuimen 12.6.1997 antamalla määräyksellä.
- 17 Valittaja vetoaa valituksensa tueksi ensiksikin kahteen menettelyvirheeseen koskevaan valitusperusteeseen eli toisaalta perustelemisselvällisyyden laiminlyöntiin valituksenalaisen tuomion osalta ja toisaalta sen selvällisyyden laiminlyöntiin, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on tarkasteltava kaikkia merkittäviä tosiasia- ja oikeusvirheitä, joita valittajan mukaan valituksenalaiseen päätökseen sisältyi, samoin kuin niiden vaikutusta päätöksen laillisuuteen. Toiseksi valittaja esittää kolme valitusperustetta, jotka koskevat aineellisoikeudellisia virheitä eli tarkemmin ottaen perustamissopimuksen 85 artiklan kolmen kohdan virheellistä soveltamista.

Koko valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset

- 18 Komissio esittää ensisijaisesti, että koko valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat, minkä vuoksi jokaisen valitusperusteen yksityiskohtainen tarkastelu ei ole tarpeen eikä edes mahdollista.

- 19 Tältä osin komissio painottaa ensiksikin, että valituksen koko ensimmäinen osa koskee asian tosiseikastoa tai sen tarkoituksena on, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen jo tarkasteluunsa ottamat ja hylkäämät näkemykset käsiteltäisiin uudelleen. Tässä suhteessa tilanne on komission mielestä samanlainen lukuisien valituksen toisessa osassa esitettyjen perusteiden osalta.
- 20 Toiseksi komissio väittää, että koska valittaja on nimenomaisesti yhdistänyt oikeudelliset perusteensa valituksenalaisessa tuomiossa määritetystä poikkeavaan tosiseikastoon, se ei ole tuonut esiin sellaisia oikeudellisiä perusteita, joiden johdosta tämä tuomio olisi kumottavissa.
- 21 Kolmanneksi komissio huomauttaa, että vaikka valittaja esittääkin valituksensa toisessa osassa joitakin oikeudellisiä näkemyksiä, tämä esitys ei ole selkeydeltään eikä täsmällisyydeltään riittävä, jotta sen perusteella olisi määritettävissä toisaalta, miltä osin valituksenalaiseen tuomioon haetaan muutosta, ja toisaalta, mihin oikeudellisiin näkökohtiin valitus perustuu.
- 22 Perustamissopimuksen 168 a artiklasta ja EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklasta seuraa, että muutosta voidaan hakea vain oikeuskysymyksiä koskevilta osin ja että muutoksenhaun perusteena saadaan käyttää yhteisön ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta puuttuvaa toimivaltaa, asian käsittelyssä yhteisön ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtunutta oikeudenkäyntivirhettä, joka on hakijan edun vastainen, tai yhteisön ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtunutta yhteisön oikeuden rikkomista. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan valituskirjelmässä on mainittava ne oikeudelliset perusteet ja väitteet, joihin vedotaan.
- 23 Näiden määräysten johdosta valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin tuomion kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perusteet ja perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi (asia C-19/95 P, *San Marco v. komissio*, määräys 17.9.1996, *Kok.* 1996, s. I-4435, 37 kohta).
- 24 Tätä edellytystä ei täytä valitus, jossa vain kerrataan tai toistetaan sanasta sanaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa jo esitetyt perusteet ja perustelut, sellaisetkin, joiden pohjana olevien tosiseikkojen osalta tämä tuomioistuin on tosiseikastoa määrittäessään nimenomaisesti omaksunut eri näkemyksen; koska tällaiseen valitukseen ei nimittäin sisälly erityisesti valituksenalaisessa tuomiossa tehtyjen

päätelmien kyseenalaistamiseen tarkoitettuja perusteita, sillä tosiasiasa pyritään ainoastaan siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aikaisemmin esitetty kanne tutkitaan uudelleen, mikä ei EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan mukaan kuulu yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaan (ks. tämän suuntaisesti em. asia San Marco v. komissio, määräyksen 38 kohta).

- 25 Edellä mainituista määräyksistä seuraa lisäksi, että valituksessa saadaan tukeutua vain oikeussääntöjen rikkomista koskeviin perusteisiin eikä valitusta siis miltään osin saa kohdistaa tosiasiakysymysten arviointiin. Ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toimivaltainen toisaalta määrittämään ratkaisun perustaksi asetettavan tosiseikaston, lukuun ottamatta sellaisia tapauksia, joissa määritetyn tosiseikaston paikkansapitämättömyys käy ilmi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle toimitetusta aineistosta, ja toisaalta arvioimaan tätä tosiseikastoa. Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on määrittänyt asian tosiseikaston tai arvioinut sitä, yhteisöjen tuomioistuin on perustamissopimuksen 168 a artiklan nojalla toimivaltainen pelkästään harjoittamaan tämän tosiseikaston oikeudelliseen luonnehdintaan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen sen pohjalta tekemiin oikeudellisiin päätelmiin kohdistuvaa valvontaa (ks. esimerkiksi em. asia San Marco v. komissio, määräyksen 39 kohta).
- 26 Yhteisöjen tuomioistuimella ei siten ole toimivaltaa määrittää asian tosiseikastoa eikä lähtökohtaisesti myöskään tarkastaa sitä selvitystä, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on asian tosiseikastoa määrittäessään tukeutunut. Silloin, kun tämä selvitys on saatu asianmukaisesti ja asian selvittämistä sekä todistustaakkaa koskevia menettelysääntöjä ja yleisiä oikeusperiaatteita on noudatettu, ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtävänä nimittäin on arvioida sille esitetyn selvityksen näyttöarvoa (ks. esimerkiksi em. asia San Marco v. komissio, määräyksen 40 kohta). Lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuomioistuimelle toimitettu aineisto on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tämä arviointi ei näin ollen ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi yhteisöjen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin (asia C-53/92 P, Hilti v. komissio, tuomio 2.3.1994, Kok. 1994, s. I-667, 42 kohta).
- 27 Nyt esillä olevassa tapauksessa on todettava, että valituskirjelmän ensimmäisessä osassa, jonka otsikkona on "Tärkeimmät tosiseikat", ei täsmällisesti esitetä niitä perusteita, joihin on tarkoitus vedota valituksenalaista tuomiota vastaan, vaan asetetaan yleisesti kyseenalaiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa määrittämä tosiasia-perusta. Koska tällainen menettely ei vastaa oikeuskäytännössä muutoksenhauille asetettuja, edellä tarkasteltuja vaatimuksia, valituskirjelmän ensimmäinen osa on jätettävä tutkimatta.

- 28 Valittajan valituskirjelmänsä toisessa osassa esittämien perusteiden suhteen on tuotava esiin, että toisaalta valittaja erityisesti vastinekirjelmässään joiltakin osin täsmentää niitä valituksenalaisen tuomion kohtia, joihin se hakee muutosta, ja että toisaalta komissio esittää erikseen kantansa kunkin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen hylkäämän kanneperusteen osalta. Valituksen tämä osa on näin ollen tutkittavissa peruste perusteelta.

Ensimmäinen valitusperuste

- 29 Ensimmäisessä valitusperusteessaan valittaja arvostelee aluksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se on tyytynyt tarkastelemaan valituksenalaista päätöstä pelkästään muodollisella tasolla eikä ole ottanut huomioon valittajan käsitystä tämän päätöksen sisältämistä lukuisista ilmeisistä virheistä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tämän vuoksi valittajan mielestä laiminlyönyt velvollisuutensa niiden perusteiden esittämiseen, joiden johdosta se on päättänyt hylkäämään sille esitetyt väitteet.
- 30 Valittaja lisää tältä osin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon sitä selvitysaineistoa, joka sille oli esitetty oikeudenkäyntimenettelyn kirjallisessa ja suullisessa vaiheessa, ja että valituksenalainen tuomio on ristiriidassa sen kanssa, mitä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valittajan mukaan antanut suullisessa käsittelyssä ymmärtää tietyistä kanteen kohteena olleista kysymyksistä.
- 31 Valittaja väittää lisäksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon sitä, että komissio on valittajan mielestä useassa kohdin asettunut valittajan käsitysten kannalle ja siten esittänyt valituksenalaisen päätöksen kanssa ristiriidassa olevia näkemyksiä.
- 32 Seuraavaksi valittaja tuo esiin neljä valituksenalaisen tuomion kohtaa, joissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sen mukaan on laiminlyönyt perusteluvollisuutensa.
- 33 Ensiksikin tuomionsa 35 kohdassa, arvioidessaan valituksenalaisen päätöksen perusteluiden riittävyyttä koskevaa kanneperustetta, ensimmäisen oikeusasteen

tuomioistuin on valittajan mielestä jättänyt tarkastelematta kahta sille esitettyä perustetta ja hylännyt kaksi muuta perustetta ilmaisematta selkeästi syitä tähän.

- 34 Toiseksi valituksenalaisen tuomion 38 kohta on valittajan mukaan epätasällinen, koska siinä ei tuoda esiin syitä, joiden johdosta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on vahvistanut oikeaksi komission päätelmän koko tietojenvaihtojärjestelmän kilpailua rajoittavasta luonteesta. Lisäksi tuomion 39 kohta, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen päätöksen lopputuloksen olevan sisällöltään selvä, kun sitä tarkastellaan yhdessä sen perusteluiden ja niistä erityisesti 16 sekä 61 kohdan kanssa, on sisäisesti ristiriitainen, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toisaalta edellyttänyt sopimuksen osapuolien itse päättävän, miltä osin tietojenvaihtojärjestelmä oli laillinen, ja toisaalta myöntänyt oikeusvarmuuden vaatimuksen merkityksen.
- 35 Kolmanneksi valittaja katsoo, että valituksenalaista tuomiota ei ole riittävästi perusteltu kyseisten hyödykkeiden ja markkinoiden määrittelyn osalta, koska valittajan esittämistä näkemyksistä huolimatta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ainoastaan todennut valituksenalaisen tuomion 51 kohdassa yhtyvän komission määritelmään.
- 36 Neljänneksi valittaja väittää, että valituksenalaisessa tuomiossa on käytetty ilmausta ”määrävä asema” sopimattomalla ja 86 artiklan kanssa ristiriidassa olevalla tavalla, joten tuomion 52 kohtaa ei ole perusteltu asianmukaisesti.
- 37 Aluksi on syytä todeta, että valittaja ei ole esittänyt riittävän täsmällisesti tämän valitusperusteen ensimmäisessä osassa tarkoitettuja perusteitaan. Tähän on lisättävä, että tätä täsmällisyysvaatimusta ei täytä se, että esimerkkeinä mainitaan tiettyjä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion kohtia. Tämän vuoksi valitusperusteen tämän osan tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat.
- 38 Tämän jälkeen on tarkasteltava tämän valitusperusteen toista osaa, jossa valittaja osoittaa ne valituksenalaisen tuomion kohdat, joihin sen arvostelu kohdistuu.

Valituksenalaisen tuomion 35 kohta

- 39 Valituksenalaisen tuomion 35 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hylännyt kanneperusteiden osan, joka koskee valituksenalaisen päätöksen perusteluiden puutteellisuutta.
- 40 Valituksenalaisen tuomion 33 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli jaotellut kanneperusteiden ensimmäisen osan neljään osakysymykseen.
- 41 Niistä ensimmäisen mukaan perusteluja oli pidettävä puutteellisina sen vuoksi, että komissio ei ollut riittävästi ottanut huomioon kantajien esittämiä näkemyksiä. Valituksenalaisen päätöksen 61 kohdan osalta tilanne olisi ollut tällainen; tämä kohta koski muun muassa kymmenen yksikön myynnin jonkin sopimuspuolen toimesta tietyn jälleenmyyjän myyntialueella asettamista rajaksi, jota alhaisemmalla myyntien tasolla koottujen tietojen välittäminen ei ollut sallittua, sekä vertailuvuoden valintaa.
- 42 Toiseksi valituksenalaisessa päätöksessä ei kantajien mielestä riittävästi ollut tarkasteltu Data Systemiä, mikä merkitsi perustelujen puuttumista tältä osin.
- 43 Kolmanneksi valituksenalaisessa päätöksessä ei kantajien mukaan ollut otettu huomioon sitä seikkaa, että useimmat kansalliset oikeusjärjestykset sallivat rekisteröintitietojen välittämisen valmistajille.
- 44 Neljänneksi komissio ei ollut kantajien mielestä ottanut huomioon sitä, mitä yhteisöjen tuomioistuin oli lausunut asiassa 73/74, *Groupement des fabricants de papiers peints de Belgique* ym. vastaan komissio, 26.11.1975 antamassaan tuomiossa (Kok. 1975, s. 1491, 33 kohta; Kok. Ep. II, s. 535; jäljempänä *Papiers peints de Belgique* -tapaus), joka koski komission perusteluvollisuuden laajuutta.

- 45 Kahden ensiksi mainitun osakysymyksen suhteen on aluksi syytä huomata, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 35 kohdan ensimmäisessä virkkeessä, että ”komissio, joka päätöksensä 33 ja 65 kohdassa toisaalta totesi Data Systemin olevan ristiriidassa perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan kanssa sillä perusteella, että tämä tietojenvaihtojärjestelmä mutatis mutandis vastasi edeltäjänsä, sekä toisaalta totesi perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan edellytysten jäävän täyttymättä tietojen vaihdon osalta sillä perusteella, että kilpailun rajoittaminen ei ollut välttämätöntä, on perustellut päätöstään tältä osin riittävästi siitä riippumatta, millainen kanta asian tässä vaiheessa omakсутaan näiden perustelujen asianmukaisuuden suhteen”.
- 46 Tarkemmin tarkasteltuna tästä virkkeestä käy ilmi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole laiminlyönyt valituksenalaisen päätöksen perustelujen tarkastelua päätöksen 61 kohdassa käsiteltyjen, 85 artiklan 3 kohdan edellytyksiä koskevien seikkojen eikä myöskään Data Systemin suhteen.
- 47 Neljännen, *Papiers peints de Belgique* -tapauksessa annetun tuomion huomiotta jättämiseen liittyvän osakysymyksen osalta näyttää siltä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomionsa samassa 35 kohdassa tuonut esiin ne syyt, joiden vuoksi komissiolla ei ollut velvollisuutta perustella laajemmin kyseistä ratkaisuaan. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan valituksenalaisessa päätöksessä ainoastaan sovelletaan tiettyihin yksittäisiin markkinoihin komission aiemmasta päätöskäytännöstä ilmeneviä periaatteita. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lisäksi viittasi valituksenalaisen tuomion 90 kohtaan, jossa se tarkasteli väitettä ristiriidasta valituksenalaisen päätöksen ja komission aiemman päätöskäytännön välillä.
- 48 Kolmannen osakysymyksen suhteen on syytä huomata ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen katsoneen tuomionsa samassa 35 kohdassa, että ei ollut tarpeen ryhtyä tarkastelemaan eri jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksiä, kun otettiin huomioon se, että valituksenalainen päätös oli komission aiemman päätöskäytännön mukainen.
- 49 Koska valituksenalaisen tuomion perusteluista käy riittävästi ilmi se, minkä vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on torjunut valituksenalaisen tuomion

33 kohdassa mainitut valittajan perusteet ja perustelut, on katsottava, ettei valituksenalaisen tuomion 35 kohtaan liittyvä valittajan argumentaatio ole perusteltu.

Valituksenalaisen tuomion 38 ja 39 kohta

- 50 Valituksenalaisen tuomion 38 ja 39 kohdassa esitetään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi valituksenalaisen päätöksen epätasällisyyttä koskevasta kanneperusteesta osasta.
- 51 Tuomion 38 kohdan osalta on syytä todeta, että käytyään asianmukaisesti läpi yhteisöjen tuomioistuimen käytäntöä siitä, kohdistuuko 85 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu sopimuksen mitättömyys koko sopimukseen vaiko vain sen tiettyihin ehtoihin (yhdistetyt asiat 56/64 ja 58/64, Consten ja Grundig v. komissio, tuomio 13.7.1966, Kok. 1966, s. 429; Kok. Ep. I, s. 275), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien katsoi valituksenalaisen päätöksen sanamuodosta selkeästi ilmenevän, että koko tietojenvaihtojärjestelmää oli pidetty kilpailua rajoittavana eikä ainoastaan joidenkin tiettyjen yksittäisten tietojen välittämistä sen avulla. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien ilmaisi lisäksi kantansa edellä mainitun oikeuskäytännön sovellettavuudesta 85 artiklan 3 kohdan nojalla tehtyihin poikkeuslupahakemuksiin. Tältä osin se totesi, että ”perustamissopimuksen 85 artiklan 2 kohdan tulkitaan koskeva yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö, sellaisena kuin se ilmenee edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Consten ja Grundig vastaan komissio annetusta tuomiosta, ei ole sellaisenaan siirrettävissä perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen poikkeuslupahakemusten tutkimiseen, koska jälkimmäisessä tilanteessa komission tehtävänä on ilmoituksen tehneiden yritysten sille toimittaman hakemuksen ratkaisemiseksi määrittää kantansa sopimuksesta sellaisena kuin se on sille ilmoitettu, jollei asiaa selvitetessä osapuolia saada tekemään muutoksia alun perin ilmoitettuun sopimukseen”.
- 52 Tämän kohdan perusteella on pääteltävä, että tuomion perusteluissa selvennetään riittävän tarkoin ne syyt, joiden vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on

katsonut, ettei valituksenalainen päätös ollut epätasällinen siltä osin kuin siinä todettiin koko tietojenvaihtojärjestelmä kilpailua rajoittavaksi.

- 53 Valituksenalaisen tuomion 39 kohdasta puolestaan ilmenee tarkemmin tarkasteltuna, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan komission päätöksen 16 ja 61 kohta sekä sen päätösosan 1 artikla ovat niin selkeitä, että yritykset kykenevät niiden perusteella päätelemään, miltä osin tietojenvaihtojärjestelmä oli laillinen, ja että komissio otti näin ollen huomioon oikeusvarmuuden vaatimukset, joiden noudattaminen on yrityksille niiden liiketoiminnan kannalta tärkeää. Toisin kuin valittaja on väittänyt, tämä perustelu ei ole sisäisesti ristiriitainen.
- 54 Nyt esillä olevan valitusperusteen toinen osa on siten perusteeton.

Valituksenalaisen tuomion 51 kohta

- 55 On huomattava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin esittää valituksenalaisen tuomion 49—57 kohdassa kantansa siitä kanneperusteesta, jonka mukaan valituksenalainen päätös perustuu kyseessä olevien hyödykkeiden ja relevanttien markkinoiden virheelliseen määrittelyyn. Tuomion 51 kohdassa todetaan tarkemmin ottaen seuraavaa:

”Ensinnäkin hyödykemarkkinoiden määrittelyn osalta on todettava, että määrittelyssä on arvioitava tuotteen korvattavuuden astetta. Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että kantajien näkemys, jonka mukaan päätöksessä ei ole lainkaan tutkittu hyödykemarkkinoita, on hylättävä, koska päätöksestä käy riittävän selvästi ilmi sen perustuvan Yhdistyneen kuningaskunnan maataloustraktorimarkkinoiden pitämiseen nyt relevantteina markkinoina. Koska lisäksi kanneudessa tarkoitettuun tietojenvaihtojärjestelmään osallistumisen edellytykseksi on asetettu vain, että asianomainen valmistaa maataloustraktoreita Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai maahantuo niitä sinne, eikä lisärajoituksia ole tehty joidenkin maataloustraktorien luokkien mukaan, kantajien väitteet hyödykemarkkinoiden

määrittelyn virheellisyydestä ja erityyppisten maataloustraktorien vähäisestä keskinäisestä korvaavuudesta ovat perusteettomia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien päätteleekin tämän seikan perusteella, että yritykset itse määrittävät kilpailu-asemansa sopimuksen piirissä käyttäen komission omaksumaa yleistä maataloustraktorin käsitettä.”

- 56 Tästä kohdasta seuraa, että esitetty perustelu on täsmällinen ja riittävä. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ei tehokkaasti voida arvostella sen esittämien perustelujen puutteellisuudesta senkään vuoksi, että valittaja ei tuo esiin mitään täsmällisempiä perusteluja tämän kantansa tueksi.
- 57 Valitusperusteen tämä osa on näistä syistä perusteeton.

Valituksenalaisen tuomion 52 kohta

- 58 Valituksenalaisen tuomion 52 kohta kuuluu seuraavasti: ”Toiseksi arvioitaessa relevanttien markkinoiden oligopolistisia piirteitä kantajien arvostelu komission analyysiä kohtaan, jonka mukaan markkinoita hallitsee neljä yritystä yhteensä 75—80 prosentin markkinaosuuksien, on hylättävä, koska — — ” [”As regards the question of the oligopolistic nature of the relevant market, the applicants’ criticism of the Commission’s conclusion that the market is dominated by four undertakings holding between 75 and 80 % of the market must be rejected, since — — ”].
- 59 Tämän lauseen perusteella ei näytä ilmeiseltä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi siinä viitannut 86 artiklassa tarkoitettuun määräävän aseman erityiskäsitteeseen. On nimittäin selvää, että ilmausta ”hallitsee” [”is dominated”] on käytetty 85 artiklaan eikä 86 artiklaan liittyen.
- 60 Ensimmäisen valitusperusteen kyseinen viimeinen osa on näin ollen perusteeton.

- 61 Koska edellä esitetyn perusteella ensimmäisen valitusperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat tietyiltä osin ja muilta osin tämä valitusperuste on perusteeton, se on syytä hylätä kokonaisuudessaan.

Toinen valitusperuste

- 62 Toisessa valitusperusteessaan valittaja arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se ei ole ottanut huomioon komission tekemiä tosiasiavirheitä eikä niiden vaikutusta valituksenalaisen päätöksen laillisuuteen. Tämä valitusperuste kohdistuu valituksenalaisen tuomion 58—78 kohtaan, joissa on tutkittu kanneperuste, joka koskee komission sille ilmoitettujen tietojen analyysissä tekemiä tosiasiavirheitä.
- 63 Tältä osin valituksenalaisesta tuomiosta käy ilmi, että
- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi ensiksi, että kantajat eivät olleet osoittaneet komission päätöksensä 14 kohdassa mahdollisesti tekemien tosiasiavirheiden voineen vaikuttaa päätöksen laillisuuteen (valituksenalaisen tuomion 66—73 kohta);
 - ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi toiseksi, että kantajien näkemyksellä, jonka mukaan komissio on tehnyt tosiasiavirheen todetessaan SIL:n poimineen lomakkeesta V55 rekisteröidyn ajoneuvon ilmoitetun haltijan postinumeron muodostavat seitsemän numeroa, ei ollut tosiasiallista perustaa (valituksenalaisen tuomion 74 kohta);
 - ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi kolmanneksi, että kantajat eivät olleet osoittaneet jälleenmyyntialuejärjestelmän osalta yhden tai useamman tosiasiavirheen tapahtumista komission arvioinnissa, jonka mukaan nämä myyntialueet oli muodostettu postinumeroalueiden perusteella joko yksittäisistä tällaisista alueista tai niitä yhdistelemällä (valituksenalaisen tuomion 75 kohta);

- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi neljänneksi, että kantajien väitteellä, jonka mukaan valituksenalaisen päätöksen 26 kohdan viimeisen alakohdan oli tulkittava tarkoittavan sitä, että valmistajat olivat järjestäneet ennemminkin keskinäisen tietojen vaihdon kuin tietojen vaihdon tietyn valmistajan ja sen jälleenmyyjien välisistä suhteista, ei ollut tosiasiallista perustaa (valituksenalaisen tuomion 76 kohta);
 - ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi viidenneksi, että sen väitteen osalta, jonka mukaan tarkastellessaan Data Systemiä komissio on jättänyt ottamatta huomioon sen, että tämän järjestelmän perusteella saatiin neljännesvuosittain tiedot määrätyn valmistajan kaikkien jälleenmyyjien toteutuneista myynneistä niiden myyntialueilla, oli todettava, että valituksenalaisen päätöksen 65 kohdasta ilmenevässä komission arvioinnissa ei ollut tehty mitään tosiasiavirheitä (valituksenalaisen tuomion 77 kohta).
- 64 Valituksessaan valittaja painottaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on myöntänyt valituksenalaisen tuomion 66 kohdassa valituksenalaisen päätöksen sisältäneen tiettyjä tosiasiavirheitä tietojen vaihtoa koskevan sopimuksen sisällön suhteen, mutta tämä tuomioistuin on näistä toteamuksista huolimatta ”kirjoittanut uudelleen” valituksenalaisen päätöksen siten, että nämä tosiasiavirheet eivät asettaneet sen laillisuutta kyseenalaiseksi. Lisäksi muut kantajapuolen esiintuomat ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamat perustavanlaatuiset virheet, joita on lueteltu erityisesti valituksenalaisen tuomion 58—61 kohdassa, oli valittajan mielestä sittemmin jätetty täydelleen mainitsematta.
- 65 Valittaja väittää täten ensiksikin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olleen välittämättä sille esitetystä selvitysaineistosta, jolla pyrittiin osoittamaan, että erityyppisiä traktoreita oli pidettävä toisistaan erottuvina tuotteina.
- 66 Toiseksi valittaja arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, ettei se ole korjannut sitä komission virhettä, että tämä otti huomioon tietojen vaihtoa koskevan sopimuksen ominaispiirteet ajalta ennen sopimuksen ilmoittamista.

- 67 Kolmanneksi valittaja korostaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen aiheettomasti aliarvioineen valituksenalaisen tuomion 75 kohdassa komission sen arviointivirheen merkitystä, että komissio on todennut jälleenmyyntialueiden määrittämisen perustuneen postinumeroaluejakoon.
- 68 Neljänneksi valittaja väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen suorittaman asian selvittämisen tehneen ilmeiseksi, että komissio oli ymmärtänyt väärin tai ainakin esittänyt virheellisesti niiden tietojen sisällön, jotka olivat välitettävissä tietojen vaihdosta tehdyn sopimuksen nojalla ja Data System -järjestelmässä, samoin kuin tästä kilpailulle aiheutuvat vaaratekijät. Valituksenalaisen tuomion 66, 67, 72, 74 ja 77 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kuitenkin ollut välittämättä näistä virheistä tai ei ole tehnyt niistä asianmukaisia päätelmiä.
- 69 Viidenneksi valittaja tuo esiin, että valituksenalaisen tuomion 72 ja 77 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tarkastellut kaikista tietojenvaihtojärjestelmän ja Data Systemin välisistä eroavuuksista aiheutuvia oikeudellisia seurauksia, vaan pelkästään kysymystä jälleenmyyjien liikevaihtoa koskevista tiedoista.
- 70 Lopuksi valittaja väittää, että tuomion 67—71 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ymmärtänyt väärin valittajan näkemykset komission siitä väitteestä, että sopimuksen nojalla tapahtuva yksilöintitietojen jakelu teki markkinat täysin läpinäkyviksi ja että tästä seurasi piilevän kilpailun häviäminen.
- 71 Tukeakseen kantaansa, jonka mukaan yhteisöjen tuomioistuin on toimivaltainen tutkimaan edellä esitetyt perusteet, valittaja vetoaa yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-136/92 P, komissio vastaan Brazzelli Lualdi ym., 1.6.1994 antamaan tuomioon (Kok. 1994, s. I-1981), josta valittajan mukaan seuraa, että yhteisöjen tuomioistuin on toimivaltainen määrittämään asian tosiseikaston silloin, kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määrittämään tosiseikastoon sisältyvät perustavanlaatuiset virheellisyudet ilmenevät sille toimitetuista asiakirjoista.

- 72 Yhteisöjen tuomioistuimen toimivallan osalta on aluksi huomattava edellä tämän tuomion 25 kohdassa jo todetun, että yhteisöjen tuomioistuin on todella toimivaltainen tutkimaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen jo suorittaman tosiseikaston määrittämisen silloin, kun tosiseikaston paikkansapitämättömyys ilmenee sille toimitetuista asiakirjoista.

Tämän paikkansapitämättömyyden täytyy kuitenkin käydä selvästi ilmi asiakirja-aineistosta ilman, että on tarpeen ryhtyä uudelleen arvioimaan tätä tosiseikastoa.

- 73 Valittajan nyt esillä olevassa asiassa yhteisöjen tuomioistuimelle esittämistä perusteluista ilmenee valittajan pyrkivän ainoastaan riitauttamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvioinnin asian tosiseikastosta. Valittaja esittää nimittäin itse asiassa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt tehdä sille esitetystä selvitysaineistosta toisenlaisia johtopäätöksiä kuin mihin se on päätenyt. Valittaja ei osoita niitä asiakirjoja, jotka tekisivät ilmeiseksi asiassa tapahtuneen selvän tosiseikastoon liittyvän virheen; valittaja ei myöskään täsmennä, millaisia virheitä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sen mukaan on tehnyt soveltaessaan niitä oikeussääntöjä, jotka koskevat asian selvittämistä ja todistustaakkaa, eikä valittaja tuo esiin mitään muutakaan oikeussääntöä, jota ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sen mielestä on rikkonut.
- 74 Toisen valitusperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset näin ollen puuttuvat.

Kolmas valitusperuste

- 75 Valittaja esittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen soveltaneen virheellisesti perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa, koska se on ensinnäkin määritellyt relevantit markkinat virheellisesti ja koska se on toiseksi tulkinnut virheellisesti niitä edellytyksiä, jotka sopimuksen tai yhdenmukaistetun menettelytavan tulee erityisesti kilpailua rajoittavien tarkoitusten tai vaikutusten suhteen täyttää ollakseen ristiriidassa mainitun määräyksen kanssa.

- 76 Tämä argumentaatio jakautuu kolmeen osaan, jotka liittyvät relevantteihin markkinoihin, tietojenvaihtosopimuksen kilpailua rajoittaviin vaikutuksiin ja yhteisön aiempaan käytäntöön tai taloudelliseen teoriaan tukeutuvien argumenttien puuttumiseen.

Kolmannen valitusperusteen ensimmäinen osa

- 77 Valittaja väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laiminlyöneen velvollisuutensa soveltaa oikein yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 27/76, United Brands vastaan komissio, 14.2.1978 antamassa tuomiossa (Kok. 1978, s. 207, 11 kohta) vahvistamaa periaatetta, jonka mukaan perustamissopimuksen 85 artiklan soveltamiseksi on välttämätöntä tarkastella asiaa kysymyksessä olevan hyödykkeen ominaisuuksien kannalta sekä sellaisen määrätyn maantieteellisen alueen suhteen, jolla hyödykettä pidetään kaupan ja jossa kilpailuolosuhteet ovat riittävän samanlaiset. Valittajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole asiallisesti tarkastellut komission arviointia, vaan on tutkinut asiaa ainoastaan muodollisella tasolla.
- 78 Tämän väitteen tueksi esitetyt perusteet kohdistuvat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointeihin ensiksikin hyödykemarkkinoiden määrittämisestä (valituksenalaisen tuomion 51 kohta), toiseksi maantieteellisten markkinoiden määrittämisestä (valituksenalaisen tuomion 56 kohta) ja kolmanneksi markkinoiden rakenteen määrittelystä useammalta muulta kannalta.
- 79 Hyödykemarkkinoiden määrittelyn osalta valittaja esittää, että vaikka se oli korostanut sitä, että tuotteen korvattavuuden aste on määritettävä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole valituksenalaisen tuomion 51 kohdassa arvioinut tätä seikkaa. Kyseisten hyödykemarkkinoiden kuvauksessa valituksenalaisessa päätöksessä ja valituksenalaisessa tuomiossa ei olisi otettu huomioon kantajien esittämää selvitysaineistoa, jonka mukaan on ilmeistä, että kyseiset tuotteet ovat erittäin eriytyneitä toisiinsa verrattuina ja teknisesti monimutkaisia eivätkä lainkaan samanlaisia. Valittaja täsmentää, että tämän virheellisen kuvauksen vuoksi arviointi kyseisten markkinoiden läpinäkyvyydestä on ollut virheellinen.

- 80 Tältä osin valituksenalaisen tuomion 51 kohdasta ilmenee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvioineen tuotteen korvattavuuden astetta ja todenneen, että tietojenvaihtojärjestelmään osallistumisen edellytykseksi oli asetettu vain, että asianomainen valmisti maataloustraktoreita Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai maahantoi niitä sinne, eikä lisärajoituksia ollut tehty joidenkin maataloustraktorien luokkien mukaan. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätteli tästä seikasta, että yritykset itse määrittävät kilpailuasemansa sopimuksen piirissä käyttäen yleistä maataloustraktorin käsitettä.
- 81 Valittajan väite siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei olisi arvioinut kyseisen tuotteen korvattavuuden astetta, ei näin ollen vastaa valituksenalaisen tuomion 51 kohdan sisältöä. Väitteellä, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei olisi ottanut huomioon kantajien näiltä osin sille toimittamaa selvitysaineistoa, pyritään tosiasiallisesti asettamaan kyseenalaiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemä tosiseikaston arviointi, joka ei kuitenkaan kuulu yhteisöjen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan alaan, miltä osin on myös otettava huomioon, että valittaja ei ole esittänyt mitään näyttöä siitä, että selvitysaineisto on otettu huomioon vääristyneellä tavalla.
- 82 Valittaja tuo toiseksi esiin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt tarkastelussaan virheen rajoittaessaan valituksenalaisen tuomion 56 kohdassa kysymyksessä olevat maantieteelliset markkinat Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sen sijaan, että näiden markkinoiden olisi katsottu ulottuvan yhteismarkkinoiden koko alueelle. Tämän päätelmän osoittavat valittajan mukaan vääräksi kantajien esittämät lukuisat selvitykset, joista ilmeni, että edellä mainitussa asiassa United Brands vastaan komissio annetussa tuomiossa vahvistettu edellytys täyttyi, koska kilpailuolosuhteet olivat riittävän samanlaiset koko yhteismarkkinoiden alueella.
- 83 Tältä osin valituksenalaisen tuomion 56 kohdasta ilmenee, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut tukeutuen analogisesti edellä mainitussa asiassa United Brands vastaan komissio annettuun tuomioon, että relevantit markkinat ovat maantieteellisesti määriteltävissä siksi alueeksi, jolla kilpailuolosuhteet ja etenkin kulutuskysyntä ovat riittävän samanlaiset. Tämän jälkeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, ettei ole poissuljettua, että maataloustraktorien markkinat olisi määriteltävä yhteisön laajuisiksi. Ensimmäisen oikeusasteen

tuomioistuin totesi kuitenkin, että ”tämän vaihtoehdon hyväksyminen mahdolliseksi ei missään tapauksessa ole esteenä sille, että jos kilpailua rajoittava menettely kohdistuu nyt esillä olevan asian tavoin ainoastaan yhden jäsenvaltion alueelle, relevantit markkinat, joilla tämän menettelyn vaikutuksia on arvioitava, on määritettävä kansallisiksi markkinoiksi”, ja että ”tällaisessa tilanteessa nimittäin tarjoajat itse ovat pelkästään omalla käyttäytymisellään aiheuttaneet sen, että relevantteina markkinoina on pidettävä kansallisia markkinoita”.

- 84 Kuten yhteisöjen tuomioistuin jo on todennut muissa asioissa antamissaan tuomioissa, relevanttien markkinoiden maantieteellistä laajuutta määritettäessä on otettava huomioon myös se alue, jolle yhdenmukaistetun menettelytavan vaikutukset kohdistuvat (ks. tältä osin asia 5/69, Völk, tuomio 9.7.1969, Kok. 1969, s. 295, 7 kohta; Kok. Ep. I, s. 407 ja asia 322/81, Michelin v. komissio, tuomio 9.11.1983, Kok. 1983, s. 3461, 25—28 kohta). Perustaessaan tietojenvaihtojärjestelmän, joka mahdollistaa sen, että järjestelmään osallistuvat, Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoilla toimivat tavarantoimittajat saavat tietoja näillä markkinoilla toteutuneista myynneistä, sopimus itse rajaa vaikutuksensa Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoille siten, että ainoastaan näiden markkinoiden olosuhteet ovat riittävän samanlaiset kilpailua rajoittavien vaikutusten tarkastelua varten. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei näin ollen ole tehnyt oikeudellista virhettä arvioidessaan maantieteellisten markkinoiden määrittelyn perustelluksi.
- 85 Kolmanneksi valittaja esittää, että valituksenalaisessa päätöksessä ja valituksenalaisessa tuomiossa on virheellisesti luonnehdittu markkinoiden rakennetta useammalta muultakin olennaiselta kannalta ja että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt huomiotta kantajien sille tästä aiheesta esittämät lukuisat väitteet ja laajan selvitysaineiston.
- 86 Tältä osin on riittävää todeta, että valittaja ainoastaan kiistää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tosiseikaston arvioinnin, eikä se vetoa mihinkään sellaiseen oikeudelliseen perusteeseen, jonka tutkiminen kuuluisi yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaan. Kaiken lisäksi valittaja ei täsmennä kaikkia niitä valituksenalaisen tuomion kohtia, joihin se on tarkoittanut kohdistaa tämän arvostelunsa.
- 87 Kolmannen valitusperusteen ensimmäisen osan tarkastelun tuloksena on, että tietyiltä osin näiden kysymysten tutkittaviksi ottamisen edellytykset puuttuvat ja muilta osin nämä perusteet ovat perusteettomia.

Kolmannen valitusperusteen toinen osa

- 88 Kolmannen valitusperusteen toinen osa kohdistuu valituksenalaisen tuomion 93 kohtaan, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että ”sillä seikalla, ettei vastaaja pysty osoittamaan markkinoihin kohdistunutta todellista vaikutusta, joka olisi saattanut ilmetä erityisesti siksi, että kyseisen sopimuksen täytäntöönpanosta on luovuttu 24.11.1988 lukien, ei ole merkitystä nyt esillä olevan asian ratkaisun kannalta, koska perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdassa kielletään sekä todellisuudessakin kilpailua rajoittavat toimet että toimet, joiden tällaiset vaikutukset ovat pelkästään mahdollisia, kunhan nämä vaikutukset ovat riittävän tuntuvia, kuten nyt esillä olevassa tapauksessa edellä tarkastellun kaltaiset markkinaolosuhteet huomioon ottaen — —”.
- 89 Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan 85 artiklan 1 kohdassa kiellettävän sekä kilpailua todellisuudessa rajoittavat vaikutukset että mahdolliset vaikutukset, kunhan ne ovat riittävän tuntuvia. Valittajan mukaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö oikeuttaa ottamaan huomioon sopimuksen mahdolliset vaikutukset ainoastaan harkittaessa, vaikuttaako se jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, mutta ei ratkaistaessa, onko sillä kilpailua rajoittavaa vaikutusta. Tältä osin valittaja korostaa sopimuksen olleen noudatettavana kolmentoista vuoden ajan, minkä olisi tullut riittää sen toteamiseksi, oliko sopimuksella todellisuudessakin haitallisia vaikutuksia.
- 90 Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan harkittaessa, onko jotakin sopimusta pidettävä kiellettynä sen kilpailua vääristävien vaikutusten vuoksi, on tutkittava, millaisiksi todelliset kilpailuolosuhteet muodostuisivat ilman kyseistä sopimusta (ks. esim. asia 56/65, Société technique minière, tuomio 30.6.1966, Kok. 1966, s. 337; Kok. Ep. I, s. 251 ja asia 31/80, L'Oréal, tuomio 11.12.1980, Kok. 1980, s. 3775, 19 kohta).
- 91 Perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdassa ei rajoiteta tällaista arviointia kohdistumaan ainoastaan sopimuksen toteutuneisiin vaikutuksiin, vaan siinä on yhtä lailla otettava huomioon sopimuksen mahdolliset vaikutukset kilpailuun yhteismarkkinoilla (ks. tältä osin asia 31/85, ETA, tuomio 10.12.1985, Kok. 1985, s. 3933,

12 kohta sekä yhdistetyt asiat 142/84 ja 156/84, BAT ja Reynolds v. komissio, tuomio 17.12.1987, Kok. 1987, s. 4487, 54 kohta). Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien on asianmukaisesti huomauttanutkin, sopimus ei kuitenkaan kuulu 85 artiklan kiellon soveltamisalaan, jos se vaikuttaa markkinoihin vain vähäisesti (em. asia Völk, tuomion 7 kohta).

- 92 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien on näin ollen oikeassa katsoessaan, että sillä seikalla, ettei komissio ollut pystynyt osoittamaan todellisuudessakin kilpailua rajoittavaa vaikutusta, ei ollut merkitystä nyt esillä olevan asian ratkaisun kannalta. Tämän valitusperusteen toinen osa on näin ollen perusteeton.

Kolmannen valitusperusteen kolmas osa

- 93 Kolmannen valitusperusteen kolmannessa osassa valittaja korostaa, että nyt esillä oleva asia eroaa kaikista niistä aiemmista tilanteista, joissa tietojenvaihtojärjestelmiä on tarkasteltu perustamissopimuksen 85 artiklan kannalta, siten, että kyseessä oleva tietojenvaihtojärjestelmä ei liity mihinkään kartelliin, siinä jaetaan tietoja ainoastaan toteutuneista myynneistä ja se ei koske perustuotteita.
- 94 Valittaja huomauttaa, että vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien onkin myöntänyt valituksenalaisen tuomion 91 kohdassa, että ”komissio kieltää päätöksellään ensimmäistä kertaa sellaisen tietojenvaihtojärjestelmän, joka kohdistumatta välittömästi tuotteiden hintatietoihin ei vaikuta mitään kilpailua rajoittavia järjestelyjä tukevasti”, se on todennut tuomionsa 35 kohdassa, että valituksenalaisessa päätöksessä ”ainoastaan sovelletaan komission aiemmasta päätöskäytännöstä ilmenviä periaatteita tiettyihin yksittäisiin markkinoihin eli Yhdistyneen kuningaskunnan maataloustraktorien markkinoihin”. Tämä jälkimmäinen toteamus on valittajan mielestä ristiriidassa edellisen kanssa ja on saanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen virheellisesti katsomaan valituksenalaisen päätöksen täyttävän perusteluvelvollisuuden vaatimukset sellaisina kuin yhteisöjen tuomioistuimien on ne täsmentäneet edellä mainitussa Papier peints de Belgique -tapauksessa antamassaan tuomiossa.

- 95 Siltä osin kuin näillä väitteillä pyritään osoittamaan, että valituksenalaisen tuomion 35 kohta on sisäisesti ristiriitainen valituksenalaisen päätöksen perusteluille asetettavien vaatimusten suhteen, tätä kysymystä on jo tarkasteltu tämän tuomion 47—49 kohdassa.
- 96 Muilta osin on todettava, että valittaja ei yksilöi tarkoittamiaan valituksenalaisen tuomion kohtia eikä mahdollisesti loukattuja oikeussääntöjä niin täsmällisesti, että yhteisöjen tuomioistuin pystyisi tutkimaan valitusperusteen tämän osan.
- 97 Tämän vuoksi kolmannen osan tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat.
- 98 Edellä esitetystä seuraa, että tietyiltä osin kolmannen valitusperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat ja muilta osin se on perusteeton; näin ollen tämä valitusperuste on hylättävä.

Neljäs valitusperuste

- 99 Neljäs valitusperuste koskee valituksenalaisen tuomion 38 kohtaa, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tarkasteli kantajien esittämää perustetta, jonka mukaan vastoin yhteisöjen tuomioistuimen edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Consten ja Grundig vastaan komissio antamassaan tuomiossa asettamia vaatimuksia valituksenalaisen päätöksen päätösosa ei vastannut sen perusteluja.
- 100 Valittaja esittää, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin soveltanut tässä asiassa edellä mainitussa tuomiossa vahvistettua periaatetta, jonka mukaan 85 artiklan 2 kohdassa määrätty mitättömyysseuraamus kohdistuu pelkästään kiellettyihin sopimuksen osiin ja se kohdistuu koko sopimukseen ainoastaan, jos nämä kielletyt osat eivät ole erotettavissa sopimuskokonaisuudesta. Ensimmäisen oikeusasteen

tuomioistuimien nimittämien valittajien mielestä katsoi, että tämä periaate ei soveltunut asioihin, joissa haettiin 85 artiklan 3 kohdan mukaista poikkeuslupaa. Tietojen vaihtoa koskevan sopimuksen osapuolet ja erityisesti Data Systemin jäsenet olivat kuitenkin ilmoittaneet sopimuksensa komissiolle saadakseen ensisijaisesti puuttumattomuustodistuksen ja ainoastaan toissijaisesti 85 artiklan 3 kohdan mukaisen poikkeusluvan.

- 101 Valittaja lisää, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt katsoa valituksenalaista päätöstä päteväksi, koska siihen ei sisällynyt mitään toteamuksia koko kyseisen sopimuksen kilpailua rajoittavasta luonteesta. Komissio oli valittajan mukaan nimittämien jättänyt edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Consten ja Grundig vastaan komissio annetussa tuomiossa ilmaistun periaatteen vastaisesti täsmentämättä selvästi, mitkä sopimuksen osat olisi täytynyt poistaa tietojen vaihtoa koskevan sopimuksen ja Data Systemin saattamiseksi 85 artiklan 1 kohdan mukaisiksi.
- 102 Valituksenalaisen tuomion 38 kohdasta käy selkeästi ilmi, että toisin kuin valittaja väittää, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei jättänyt soveltamatta edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Consten ja Grundig vastaan komissio annetussa tuomiossa vahvistettua periaatetta. Varaus, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt tuomion 38 kohdan viimeisessä virkkeessä tämän periaatteen soveltamisen suhteen, koskee nimittäin ainoastaan tämän periaatteen merkitystä perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohtaa sovellettaessa. Ilman että olisi tarpeen tutkia, onko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tämä tulkinta perusteltu, on näin ollen syytä pitää valittajan väitettä perusteettomana.
- 103 Neljännessä valitusperusteessaan valittaja myös korostaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen menetelleen virheellisesti, kun se ei todennut, että päätöksen perusteluissa ei selitetty, miksi koko kyseinen sopimus haittasi kilpailua.
- 104 On syytä huomauttaa, että tätä väitettä on jo tarkasteltu tämän tuomion 52 kohdassa tutkittaessa ensimmäisen valitusperusteen toista osaa, joka koskee valituksenalaisen tuomion 38 kohdassa esitettyjen perustelujen puutteellisuutta.

- 105 Lopuksi on todettava, että jos tämä neljäs valitusperuste on ymmärrettävä niin, että tarkoituksena on kiistää se päätelmä, jonka mukaan sopimuksen ehdot eivät ole erotettavissa toisistaan edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Consten ja Grundig vastaan komissio annetussa tuomiossa tarkoitetulla tavalla, on todettava, että kantajat eivät olleet vedonneet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa siihen, että komissio olisi arvioinut virheellisesti näiden sopimusehtojen erotettavuutta, vaan ne olivat ainoastaan väittäneet, ettei valituksenalaisen päätöksen päätösoosan laajuus käy selvästi ilmi päätöksen perusteluista. Valittaja ei lisäksi ole yhteisöjen tuomioistuimessakaan vedonnut mihinkään perusteeseen, jossa olisi yksilöity sellaiset sopimuskokonaisuuden osat, jotka eivät ole erotettavissa siitä. Tältä osin neljännen valitusperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset siten puuttuvat.
- 106 Edellä esitetyistä syistä neljännen valitusperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat tietyiltä osin ja muilta osin se on perusteeton; tämä valitusperuste on siten hylättävä.

Viides valitusperuste

- 107 Perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan virheellistä soveltamista koskeva viides valitusperuste kohdistuu valituksenalaisen päätöksen 99 kohtaan.
- 108 Tässä kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, ettei komissio ole tehnyt virhettä hylätessään poikkeuslupahakemuksen sillä perusteella, että tietojenvaihtojärjestelmästä aiheutuvat kilpailunrajoitukset eivät olleet välttämättömiä. Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin esitti, että komission mukaan toisaalta jokaista yksittäistä yhtiötä koskevat tiedot ja toisaalta koko alan tiedot riittivät toimintaan maataloustraktoreiden markkinoilla.

- 109 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi tämän jälkeen tuomion samassa 99 kohdassa, että komissio oli ollut oikeassa todetessaan, että ensimmäisen ilmoituksen osalta esitetyt näkemykset soveltuivat mutatis mutandis myös toiseen ilmoitukseen, koska Data Systemin perusteella jatkettiin edelleen kuukausittaisten tietojen välittämistä tämän järjestelmän jäsenten ja niiden jälleenmyyjien myyntimääristä sekä markkinaosuuksista. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että komission tarkoituksena oli katsoa, että esitettyjen päämäärien saavuttamiseksi ei ollut välttämätöntä antaa lyhyin väliajoin käytettäväksi sellaisia tietoja, jotka yksilöivät kilpailijoiden myynnit.
- 110 Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vastasi tuomion samassa kohdassa niihin kantajien väitteisiin, joiden mukaan kootut tiedot olivat välttämättömiä myyntien jälkeisen asiakaspalvelun ja takuupalvelujen takaamiseksi, todeten, että nämä palvelut olivat varmasti taattavissa ilman nyt esillä olevan kaltaista tietojenvaihtojärjestelmää.
- 111 Valittaja kiistää ensiksikin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvioinnin, jonka mukaan komission näkemykset ensimmäisestä ilmoituksesta soveltuvat mutatis mutandis toiseen ilmoitukseen. Valittaja viittaa näiltä osin tietojen toimitamisaikatauluun ja välitettyjen tietojen sisältöön tehtyihin muutoksiin, jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on sen mukaan sivuuttanut.
- 112 Tämän perusteen osalta riittää, kun todetaan valittajan asettavan kyseenalaiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tosiseikaston arvioinnin, jonka tutkiminen ei kuulu yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaan valitusasioissa.
- 113 Toiseksi valittaja korostaa poikkeuslupahakemuksensa ratkaisemisen edellyttäneen sen toteamista, että kysymyksessä on 85 artiklan 1 kohdan rikkominen. Tämä toteamus taas on valittajan mukaan perustunut oletuksiin tiedonvaihtojärjestelmän puhtaasti teoreettisista vaikutuksista kilpailuolosuhteisiin. Tämä 85 artiklan 1 kohdan rikkominen oli valittajan mielestä myös yksi huomioon otettava tekijä harkittaessa, oliko 85 artiklan 3 kohdassa asetettu välttämättömyysedellytys täyttynyt.

- 114 Tältä kohdista riittää, kun todetaan, ettei kyseisellä perusteella ole nyt merkitystä, koska tässä tuomiossa on hylätty valittajan vaatimukset sen vahvistamisesta, että asiassa olisi sovellettu virheellisesti 85 artiklan 1 kohtaa.
- 115 Kolmanneksi valittaja esittää aluksi, että vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa olisi katsonut, että kantajat eivät olleet osoittaneet mallikohtaisia rekisteröintejä koskevien tietojen jakeluajankohtien porrastuksen olleen välttämätöntä, on silti aiheellista tuoda esiin se vastaväite, että tietojen jakelua on pidettävä välttämättömänä siksi, että valmistajilla on oltava ajan tasalla olevat tiedot ajoissa, jotta ne voisivat tehdä ajoissa päätökset ja ryhtyä toimenpiteisiin asiakaskunnan tarpeiden tyydyttämiseksi. Valittaja arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se on rajoittanut tarkastelunsa koskemaan asianomaisten tietojensaannin tarvetta myyntien jälkeistä asiakaspalvelua ja takuupalveluja varten.
- 116 Valittaja väittää tämän jälkeen, että ainoastaan merkittävimmät valmistajat pystyvät itse keräämään varmoja tietoja myynneistä. Tällä tavoin kerätyt tiedot ovat valittajan mukaan lisäksi vähemmän varmoja kuin tietojenvaihtojärjestelmän avulla välitetyt tiedot. Tämä järjestelmä takaakin saman tietomäärän ja saman tietojen laadun sekä suurille että pienille yrityksille ja myös markkinoille hiljattain tulleille yrittäjille. Lisäksi, ilman tietojenvaihtojärjestelmää yritysten olisi vaihdettava tietoja välittömästi keskenään, mikä saattaisi osoittaa kilpailuoikeuden vastaiseksi.
- 117 On syytä tuoda esiin, että nämä samat perusteet on jo esitetty komissiossa ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa sen väitteen tueksi, että kysymyksessä oleva tietojen vaihto erityisesti Data Systemin mukaisessa muodossaan täyttää rajoitusten välttämättömyyden vaatimuksen. Valittaja ei myöskään täsmennä sitä oikeudellista virhettä, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi tehnyt

valvoessaan komissiolle 85 artiklan 3 kohdassa myönnetyn harkintavallan käyttöä, eikä mikään asiassa esitetty selvitys anna aihetta päätellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehneen virhettä tässä valvonnassaan.

- 118 Ei muutoinkaan näytä siltä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi perustanut arviointinsa siihen, että kantajien mukaan tietojen vaihto oli hyödyllistä ainoastaan siksi, että se oli välttämätöntä myyntien jälkeisen asiakaspalvelun ja takuupalvelujen takaamisen kannalta. Ensiksikin, kantajien väitteiden ja perusteluiden esittely valituksenalaisen tuomion 95 ja 96 kohdassa ei nimittäin rajoitu tällaisiin näkökohtiin. Toiseksi näyttää siltä, että valituksenalaisen tuomion 99 kohdan kyseisessä jaksossa vastataan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa erityisesti Data Systemin osalta esiintuotuihin perusteisiin.
- 119 Koska viidennen valitusperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat tietyiltä osin ja se muilta osin on perusteeton, tämä valitusperuste on hylättävä.
- 120 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että valittajan valituksensa tueksi esittämien perusteiden tutkittaviksi ottamisen edellytykset puuttuvat tietyiltä osin ja muilta osin nämä valitusperusteet ovat perusteettomia. Valitus on näin ollen kokonaisuudessaan hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 121 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota työjärjestyksen 118 artiklan nojalla sovelletaan valitusmenettelyssä, asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska valittaja on hävinnyt asian, se on veloitettava korvaamaan oikeudenkäynnistä yhteisöjen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Valitus hylätään.

2) New Holland Ford Ltd veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Gulmann

Moitinho de Almeida

Edward

Jann

Sevón

Julistettiin Luxemburgissa 28 päivänä toukokuuta 1998.

R. Grass

C. Gulmann

kirjaaja

viidennen jaoston puheenjohtaja